

РЕШЕНИЕ

№ 1254

гр. София, 12.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 114 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ЕМИЛИЯ АТ. КОЛЕВА

при участието на секретаря СИЛВИЯ М. МИЛАНОВА
като разгледа докладваното от ЕМИЛИЯ АТ. КОЛЕВА Административно наказателно дело № 20231110215097 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), вр. чл. 408д, ал. 3 от Закона за съдебната власт /ЗСВ/.

Образувано е по жалба на К. Д. Д. ЕГН ***** срещу Наказателно постановление (НП) № 7/21.08.2023г., издадено от Главния инспектор на Инспектората към Висшия съдебен съвет /ИВСС/, с което на жалбоподателя на основание чл. 408а, ал. 1 ЗСВ му е наложена глоба в размер на 300 лева за нарушение на чл. 175в, ал. 1, т. 2, вр. чл. 175а, ал. 1, т. 1 ЗСВ.

Жалбоподателят навежда доводи допуснати съществени процесуални нарушения, които били довели до ограничаване правото му на защита. Твърди и липса на виновно поведение от него страна. Моли НП да бъде отменено.

В съдебно заседание жалбоподателят поддържа жалбата на основанията, изложени в нея.

Въззиваемата страна чрез процесуалния си представител поддържа становище за законосъобразност и правилност на атакувания акт. Подробни доводи развива в писмени бележки.

Съдът, като прецени обхвата на съдебния контрол, събраните по делото доказателства и направените доводи, намира следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуални легитимирано лице и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което същата е процесуално допустима.

След преценка на събрания по делото доказателствен материал съдът прие от фактическа страна следното:

На 02.06.2023г. в Инспектората към ВСС постъпила докладна записка на инспектор **, към която бил приложен писък на магистратите, които не били подали декларация в срок по

чл. 175а, ал. 1, т. 1 ЗСВ за 2022г. Сред посочените лица бил и жалбоподателят К. Д. Д., който заемал длъжността прокурор в СГП.

Като прокурор в СГП жалб. Д. по силата на чл. 175а, ал. 1, т. 1 ЗСВ имал задължение ежегодно да подава декларация за имущество и интереси пред Инспектората на ВСС. Срокът за подаване на такава годишна декларация съгласно чл. 175в, ал. 1, т. 2 ЗСВ бил до 15 май в годината, следваща тази, за която се дължи декларацията. Срокът за подаване на годишна декларация по чл. 175а, ал. 1, т. 1 ЗСВ за 2022г. бил до 15 май на 2023г. – понеделник - присъствен ден.

Декларацията си за 2022г. жалб. Д. подал на 31.05.2023г. – с шестнадесет дни закъснение.

На 05.06.2023г. до жалб. К. Д. била изпратена покана за явяване на дата 22.06.2023г. в ИВСС за съставяне на АУАН. Поканата била изпратена чрез административния ръководител на СГП. Поканата не била получена, тъй като било отказано получаването ѝ.

На 13.06.2023г. била изпратена повторно покана до жалбоподателя за явяване на дата 30.06.2023г. в ИВСС с оглед съставяне на АУАН. Поканата била изпратена на домашния адрес на жалб. К. Д. и била получена лично на 15.06.2023г.

На 15.06.2023г. свид. Ц. Д. на длъжност експерт с юридическо образование в специализираната администрация на ИВСС в присъствие на свид. П. М. на длъжност експерт с юридическо образование в специализираната администрация на ИВСС провела телефонен разговор с К. Д. Д.. По време на разговора жалбоподателят изявил желание да се яви в ИВСС на дата 19.06.2023г., вместо на дата 31.06.2023г. Поради това, свид. Д. го уведомила, че следва да се яви на дата 19.06.2023г. за съставяне на АУАН. За проведения разговор бил съставен протокол.

На 19.06.2023г. жалб. Д. не се явил в сградата на ИВСС, което обстоятелство било удостоверено в протокол, съставен от Ц. Д. в присъствие на двама свидетели.

На същата дата свид. Ц. Д. съставила срещу жалб. Д. АУАН за нарушение на чл. 175в, ал. 1, т. 2, вр. чл. 175а, ал. 1, т. 1 ЗСВ.

Препис от акта бил връчен на жалбоподателя на 26.06.2023г.

Въз основа на акта на 21.08.2023г. било издадено атакуваното НП.

Видно от заповед за отпуск № РД-05-1746 от 16.06.2023г. – К. Д. Д. ползвал 5 дни платен годишен отпуск в периода от 19.06.2023г. до 23.06.2023г.

Съдът прие горната фактическа обстановка на база показанията на свид. Ц. Д. и свид. П. М..

Показанията на свидетелката Д. относно обстоятелствата, при които е бил съставен процесния АУАН, включително релевантните факти, касаещи вмененото нарушение, намират подкрепа в приобщените по делото писмени доказателства, а именно: писмо от Лидия Стоянова до Главния инспектор на ИВСС, ведно със списък на магистратите, подали годишна декларация по ЗСВ извън законоустановения срок; 1 бр. декларация на ** Д. Д. по чл. 175а, ал. 1, т. 1 ЗСВ с вх. № 12245 от 31.05.2023г., от която е видна датата на подаването ѝ в ИВСС; покана до К. Д. Д. изх. № 5147 от 05.06.2023г., ведно с писмо до Административния ръководител на СГП от същата дата и известие за доставяне с отбелязан отказ от получаване; покана до К. Д. изх. № 6420 от 13.06.2023г. получена лично на 15.06.2023г.; протокол от 15.06.2023г.; протокол от 19.06.2023г.; заповед № РД-05-1746 от 16.06.2023г. за ползван годишен платен отпуск.

Не е спорно между страните, че към 2022г.-2023г. жалб. К. Д. е заемал длъжността прокурор в СГП, поради което и същият имал задължение за подаване на годишна данъчна декларация по чл. 175а, ал. 1, т. 1 ЗСВ.

Така, от приобщената по делото декларация на К. Д. по чл. 175а, ал. 1, т. 1 ЗСВ се

установява датата, на която същата е била подадена в ИВСС – 31.05.2023г.

От приобщената по делото покана до К. Д. изх. № 6420 от 13.06.2023г. и отбелязванията върху известието за доставяне, се установява, че същата е била получена лично от жалбоподателя на 15.06.2023г. Същата е касаела дата за съставяне на акта 30.06.2023г.

Съдът кредитира изцяло и протокол от 15.06.2023г., в който изрично е удостоверено провеждането на телефонен разговор между свид. Ц. Д. и жалбоподателя, в който двамата са постигнали съгласие по молба на самия жалбоподателя да се яви в ИВСС на дата 19.06.2023г. за съставяне на АУАН. Удостоверените в протокола обстоятелства, релевират на показанията на свид. П. М., чиито показания са логични и вътрешно безпротиворечиви.

За да кредитира гласните доказателствени средства, приобщени по делото, съдът съобрази, че и двете разпитани свидетелки се явяват трети, незаинтересовани от изхода на делото лица.

Съдът кредитира и протокол от 19.06.2023г., от който се установява, че на посочената дата жалбоподателят не се е явил в ИВСС за съставяне на акта.

Най-сетне, съдът кредитира и Заповед № РД-05-1746 от 16.06.2023г., от която се установява, че в периода от 19.06.2023г. до 23.06.2023г. жалбоподателят е бил в платен годишен отпуск.

Останалите документи, приобщени по делото, съдът изключи от доказателствената съвкупност, тъй като съдържащата се в тях информация е ирелевантна към предмета на доказване.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

АУАН и НП са издадени от компетентни органи по смисъла на закона.

Съгласно разпоредбата на чл. 408д, ал. 1 ЗСВ - актовете за установяване на нарушенията по чл. 408а, чл. 408б, чл. 408в и чл. 408г се съставят от определени от главния инспектор в Инспектората към Висшия съдебен съвет лица. По отношение на атосъставителя и във връзка с компетентността му по делото е приобщена Заповед № 3-38 от 19.04.2021г. на Главния инспектор на Инспектората към ВСС, с която Ц. Б. Д. е упълномощена да издава АУАН за нарушения по чл. 408а ЗСВ.

НП е издадено от компетентно лице по смисъла на чл. 408д, ал. 2 ЗСВ - главният инспектор на Инспектората към ВСС.

Съдът, счита, че при издаване на АУАН и НП не са допуснати процесуални нарушения, които да налагат отмяна на атакувания акт на това основание, като възраженията на жалбоподателя в тази насока се явяват неоснователни.

АУАН и НП съдържат всички задължителни реквизити, визирани в чл. 42 и чл. 57 ЗАНН – датата и място на извършване на нарушението; описанието му и обстоятелствата, при които е било извършено; законните разпоредби, които са нарушени; нарушителя.

Спазени са сроковете за издаване на акта и НП съгласно правилата на чл. 34 ЗАНН. В тази връзка съдът ще посочи че едномесечният срок за издаване на НП, визиран в чл. 52, ал. 1 ЗАНН не е преклузивен, а инструктивен и издадените извън този срок НП не се явяват незаконосъобразни.

Не са нарушени и правилата за издаване на АУАН. Видно от материалите по делото, жалбоподателят Д. надлежно е бил поканен да се яви в ИВСС на дата 30.06.2023г. за съставяне на АУАН, като именно по негово искане тази дата е била променена на дата 19.06.2023г.

При това положение, жалбоподателят е бил длъжен да положи съответните усилия да се яви в ИВСС, в случай, че е желал да присъства на съставянето на АУАН.

Обстоятелството, че на посочената дата, вече е бил в платен годишен отпуск, по никакъв начин не го оправдава за неговото неявяване, тъй като същият е бил уведомен за посочената дата лично. Без значение е и обстоятелството дали същият е бил в гр. София, или извън столицата.

По съществото на спора съдът прие следното:

Събраните по делото доказателства сочат, че жалб. Д. е подал декларацията си по чл. 175а, ал. 1, т. 1 ЗСВ за 2017г. в ИВСС извън законоустановения срок по чл. 175в, ал. 1, т. 2 ЗСВ, който е бил до 15 май 2023г. Същият е подал декларацията на 31.05.2023г. с шестнадесет дни закъснение, с което формално е осъществил състава на нарушението по чл. 408а, ал. 1 ЗСВ.

Нарушението е осъществено при форма на вина – небрежност – деецът е бил длъжен да предвиди настъпването на общественноопасните последици, но не е сторил това. В този смисъл, обстоятелството дали жалбоподателят е помолил друго лице да подаде декларацията в ИВСС, вместо него, е ирелевантно, тъй като задължението за подаване на декларация е лично и то е в тежест на жалбоподателя, който се явява задължено лице по смисъла на ЗСВ. В този смисъл и тези възражения и твърдения на жалбоподателя се явяват ирелевантни.

Въпреки това, този състав счита, че НП следва да бъде отменено поради неправилно приложение на материалния закон.

Това е така, тъй като бездействието на жалбоподателя в определения срок само формално изпълва състава на вмененото му нарушение. Същото, обаче, следва да бъде прието за маловажен случай по смисъла на чл. 28 ЗАНН, при който административното нарушение с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид.

В тази насока съдът ще обърне внимание, че при липсата на легално определение в ЗАНН на "маловажен случай" и с оглед разпоредбата на чл. 11 от ЗАНН, доколкото в този закон не се предвижда друго, за определяне на нарушението като "маловажен случай" следва да се преценят критериите, посочени в чл. 93, т. 9 от НК.

В контекста на изложеното съдът ще припомни, че в обхвата на съдебния контрол се включва и проверката за законосъобразност на преценката по чл. 28 от ЗАНН. Разбирането за обхвата на съдебния контрол е в съответствие и с практиката на Европейския съд по правата на човека по приложението на чл. 6, ал. 1 от ЕКПЧ, според която съдът не може да бъде ограничаван в своята юрисдикция, когато решава правния спор. Съдът не може да бъде обвързан от решението на административен орган и не може да бъде възпрепятстван в правомощията си да проучи в пълнота фактите, релевантни за спора, с който е сезиран. Съдът изследва и решава всички въпроси, както по фактите, така и по правото, от които зависи изходът на делото.

След това уточнение, съдът ще изложи следните доводи по същество:

Доколкото в случая се касае за формално нарушение, което се явява довършено със самия факт на осъществяване на изпълнителното деяние чрез бездействие – неподаването в срок на декларацията по чл. 175а, ал. 1, т. 1 от ЗСВ, без да е необходимо настъпване на определен противоправен резултат, различен от обективизиране на самото изпълнително деяние, този състав счита, че преценката на неговата обществена опасност следва да бъде направена не с оглед наличието или липсата на вредни последици, а с оглед степента, с която формалното нарушение е застрашило обществените отношения, предмет на регулиране от съответния нормативен акт. В тази насока съдът ще обърне внимание, че тази степен на обществена опасност е много по-голяма в случаите, в които декларацията изобщо не е подадена, или е подадена със закъснение от месеци. Много по-ниска е обществената опасност в хипотезата, при която закъснението е с дни, какъвто е и конкретния случай.

За да прецени конкретното нарушение като маловажно, съдът съобрази на първо място, че дължимата декларация е била подадена с кратко закъснение – само със 16 дни, от които четири дни са почивни. Именно краткият период на закъснение според този състав отличават конкретното нарушение от други такива и го определят като маловажно. В тази насока съдът отчете и факта, че се касае за първо по ред нарушение от този вид, като декларацията е била подадена преди установяване на самото нарушение, т.е. по собствен почин на задълженото лице.

Ето защо, налагането на административно наказание "глоба", дори и в минималния размер не отговаря на заложените в чл. 12 ЗАНН цели, поради което е следвало да намери приложение чл. 28 от ЗАНН и на жалбоподателя да не се налага наказание и само на това основание.

При така изложеното, на основание чл. 63, ал. 4, вр. ал. 2, т. 2 ЗАНН съдът счита, че НП следва да бъде отменено, като нарушителят бъде предупреден, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

При този изход на делото, право на разноски има жалбоподателя. Такива от негова страна не са направени, а и не е направено искане за присъждане.

Така мотивиран, и на основание чл. 63, ал. 4, вр. ал. 2, т. 2 ЗАНН, Софийски районен съдия, НО, 114 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 7/21.08.2023г., издадено от Главния инспектор на Инспектората към Висшия съдебен съвет, с което на К. Д. Д. ЕГН *****, на основание чл. 408а, ал. 1 ЗСВ му е наложена глоба в размер на 300 лева за нарушение на чл. 175в, ал. 1, т. 2, вр. чл. 175а, ал. 1, т. 1 ЗСВ.

ПРЕДУПРЕЖДАВА К. Д. Д. ЕГН *****, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизане в сила на съдебното решение за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от съобщението до страните за неговото изготвяне на основанията, предвидени в НПК по реда на глава XII от АПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____